

РЕШЕНИЕ

№ 5884

гр. София, 20.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **6559** по описа за **2011** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на П. А. А. от [населено място] срещу съдебно решение от 07.06.2011г. по нахд № 4326/2011г., постановено от СРС, НК, 110 състав, с което се изменя наказателно постановление № АП4347 от 14.01.2011г. на Началник АНД, отдел „Пътна Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание лишаване от право да се управлява МПС за срок от 4 месеца и глоба в размер 280 лв. на основание чл. 174 ал. 1 пред. 1 от ЗДвП и с което се отнемат 10 контролни точки на П. А. А. и е намалено наказанието на лишаване от право да се управлява МПС за срок от 1 месец и глоба в размер на 200 лв.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е неправилно, тъй като е постановено при неправилното приложение на закона. Твърди, че нормата въз основа на която е вменено нарушение на жалбоподателя е отменена, поради и което следва да бъде отменено и самото наказателно постановление, тъй като деянието, за което е наказан жалбоподателя нарушение на чл. 5 ал. 3 т. 1 от ЗДвП към момента на постановяването на оспореното решение е отменена, съответно дейнието не съставлява нарушение. Твърди, че неправилно СРС е приел, че жалбоподателят е паркирал. Твърди, че той не е направил това и не е имал намерение да паркира. Твърди, че СРС е приел, че е налице паркиране само, за да подведе деянието под друга действаща правна

норма чл. 5 ал. 2 т. 3 от ЗДвП. Иска оспореното решение да бъде отменено, като бъде постановено друго, с което се отменя НП.

Ответникът, редовно призван, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП прокурор Георгиев изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспореното съдебно решение - законосъобразно.

Жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е доказано, че жалбоподателят на 17.12.2010г. около 02,45 ч. е управлявал собствения си лек автомобил „Рено 5”, с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като пред блок 7 се опитал да паркира. Разпитаните по делото свидетели И. В. и И. К. – полицейски служители в Об РПУ – С. забелязали действията му и извършили проверка, при която изпробвали водача за употреба на алкохол. Извършили това с алкотест дрегер модел 7410+, с фаб. № 0103, който отчел 0,76 промила, като резултата бил показан на жалбоподателя. На водача е издаден талон за медицинско изследване за I Градска болница с № 138702, който му е връчен лично в 3,00 ч.

Настоящият състав намира, че за да постанови оспореното решение СРС е събрал, съобразил и обсъдил в цялост всички представени по делото доказателства – писмени и устни, като намира, че правилно СРС е кредитирал показанията на свидетеля К. – свидетел по акта, като съответни на събраните в хода на производството писмени доказателства. Освен това свидетелят К. си спомня подробно за случая и описва станалото. Именно посоченият свидетел потвърждава, че жалбоподателят се е движел срещу тях и се е опитал да паркира на [улица]. Съдът намира, че първоинстанционният съд правилно е кредитирал и показанията на свидетелите А. и Н., като е отчел вероятна заинтересованост на същите, поради това, че са майка и приятел на жалбоподателя и поради това, че не са преки свидетели на случилото се, както първите двама свидетели, а установяват обстоятелства от преди и след инцидента.

На първо място неоснователно е възражението на жалбоподателя, че неправилно СРС е приел, че жалбоподателят е паркирал автомобила си, тъй като това не се твърди от никой от свидетелите. Напротив от събраните доказателства и разпита на свидетеля К., който е единственият пряк свидетел, който си спомня за случая се установява, че именно жалбоподателят е паркирал автомобила си пред блока, в който живее, т.е. бил е в движение, когато му е направена проверката и е установено, че е употребил алкохол.

На второ място неоснователно е възражението, че е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно, че жалбоподателят е санкциониран за нарушение, което е отменено от законодателя. Действително в АУАН и НП като нарушена е посочена нормата на чл. 5 ал. 2 т. 3 от ЗДвП, която е отменена с ДВ бр. 54 от 2010г. Но тази норма е възпроизведена дословно в нова т. 1 на нова алинея 3 на чл. 5 от ЗДвП и то с по – голям интензитет, а именно забрана. Т.е. неоснователно е възражението на касатора, че е отпаднала съставомерността на деянието. В тази връзка настоящият състав споделя напълно и аргументите изложени от състава на СРС в оспореното решение, поради което не намира за необходимо да ги преповтаря.

На последно място настоящият състав намира, че законосъобразно съставът на СРС е приел, че следва да се наложи предвиденото в закона наказание на неговия минимум и е изменил НП.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, XI Касационен състав смята съдебно решение от 07.06.2011г. по нахд № 4326/2011г., постановено от СРС, НК, 110 състав, за законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 07.06.2011г. по нахд № 4326/2011г., постановено от СРС, НК, 110 състав, с което се изменя наказателно постановление № АП4347 от 14.01.2011г. на Началник АНД, отдел „Пътна Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание лишаване от право да се управлява МПС за срок от 4 месеца и глоба в размер 280 лв. на основание чл. 174 ал. 1 пред. 1 от ЗДвП и с което се отнемат 10 контролни точки на П. А. А. и е намалено наказанието на лишаване от право да се управлява МПС за срок от 1 месец и глоба в размер на 200 лв..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: